

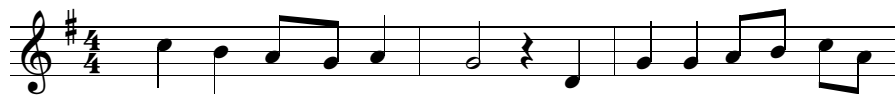
Wilhelmus van Nassouwe

Valerius, Gedenckclanck, 1626

Breed, niet langzaam

1. Wil - hel - mus van Nas - sou - we Ben
2. Mijn schild en - de be - trou - wen Zijt

ik van Duit - sen bloed. Den Va - der - land ge -
Gij, o God_ mijn Heer; Op U zo wil_ ik_

trou - we Blijf ik tot in_ den dood; Een
bou - wen, Ver - laat mij nim - mer - mmer, Dat

Prin - se van O - ran - je Ben ik vrij on - ver -
ik toch vroom mach blij - ven, U die - naar t' al - len

veerd; Den Ko - - ning van His - pan - je Heb ik
stond, Die ty - - tan - nie ver - drij - ven, Die mij

al - tijd ge - eerd
mijn hart door - wondt.

Tekst: 16e eeuw

(380) II/ Niederländisch
(in moderner Rechtschreibung)

WIL

Wilhelmus van Nassouwe

1

Wilhelmus van Nassouwe
Ben ik van Duitsen bloed.
Den Vaderland getrouwe
Blijf ik tot in den dood:
Een Prinse van Oranje
Ben ik vrij onverveerd,
Den Koning van Hispanje
Heb ik altijd geërd.

Wilhelm von Naussau
Bin ich, von deutschem Blut,
dem Vaterland getreu
bleib' ich bis in den Tod.
Ein Prinz von Oranien
bin ich, frei und furchtlos,
den König von Spanien
hab' ich allzeit geehrt.

2

Mijn schild ende betrouwen
Zijt Gij, o God mijn Heer;
Op U zo wil ik bouwen,
Verlaat mij nimmermeer,
Dat ik toch vroom mag blijven,
U dienaar t'allen stond,
De tyrannie verdrijven,
Die mij mijn hart doorwondt.

Mein Schild und mein Vertrauen
seid Ihr, o Gott mein Herr,
auf Euch will ich bauen,
verlasst mich nimmermehr.
Dass ich doch fromm mag bleiben,
Euer Diener zu jeder Stund',
die Tyrannei vertreiben,
die mir mein Herz verwund't.

(Tekst: 16^e eeuw)

(Text: 16. Jahrhundert)